

Forslag til lov

om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

Fremsat den 5. marts 1954 af *socialministeren*.

§ 1.

Til personer, der oppebærer alders- eller invaliderente, udbetales der sammen med renten for juni og december 1954 en særlig ydelse hver gang på 40 kr. for enlige rentemodtagere samt ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle oppebærer rente, og på 80 kr. for ægtepar, når begge ægtefæller oppebærer rente.

De i stk. 1 indeholdte regler finder tilsvarende anvendelse med hensyn til personer, der oppebærer underholdshjælp som kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247—48, samt med hensyn til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsorgslovens kapitel XV eller XVI.

§ 2.

Aldersrentemodtagere på alderdomshjem, jfr. folkeforsikringslovens § 54, er ikke

berettiget til udbetaling af ovennævnte ydelse. Det samme gælder for personer, der har ophold på en plejestiftelse for kronisk syge, jfr. forsorgslovens § 39, samt for personer, der for det offentlige regning er indlagt på en af de i forsorgslovens § 66 omhandlede anstalter, eller som iøvrigt for en længere tid er anbragt under sådanne forhold, at opholdet ikke medfører udgifter for dem selv.

§ 3.

Udgiften i henhold til nærværende lov refunderes kommunerne fuldtud af statskassen.

De nærmere regler om indsendelse og revision af regnskaberne samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb fastsættes af socialministeren.

§ 4.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efterhånden som visse rabatordninger m. v. er bortfaldet, har der, første gang for finansåret 1950—51, været tilvejebragt hjemmel til at udbetale en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere, til personer, der oppebar underholdshjælp som kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247—48, samt til enlige mødre,

der fik udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til forsorgslovens kapitler XV eller XVI, og fra 1951—52 også til enlige mødre, der, såfremt de ikke havde fået det dem tilkommende bidrag udbetalt direkte af den bidragsskyldige, ville have opfyldt betingelserne for at få dette forskudsvis udbetalt af det offentlige.